

РЕЛІГІЯ ТА МЕДИЦИНА: ЧИ Є ТОЧКИ ДОТИКУ?

Усім відомо, що споконвіку відносини церкви та медицини склалися досить напружено. Діаметрально протилежне підґрунтя не дозволяло знайти точок дотику у цих сферах. Досі можна зустріти прояви конфліктів між церквою та медициною, які викликають багато правомірних питань з обох сторін.

Сьогодні засоби масової інформації давно вже перетнули простори всесвітньої інформаційної мережі, тому дискусії, які точаться між релігійними діячами, та медиками-науковцями, оприлюднені для усього світу. Зокрема привертає увагу останній конфлікт на теренах України: церковники відмовилися хрестити дитину, народжену шляхом штучного запліднення. І це не є особливістю православного віросповідання – католицька церква також негативно відноситься до дітей, народжених подібним шляхом. У 2009 році Ватикан видав спеціальний документ «Гідність людини» (*Dignitas personae*), в якому було зазначено, що людина народжується з моменту запліднення (а звідси виходить, що будь яке втручання у допологовий період є гріхом), та те, що людина має народитися у люблячих чоловіка та жінки, які є у шлюбі. Звідси прогнозується негативне відношення до тих пар (або жінок), які народжують дітей поза шлюбом. Закономірним наслідком цих тверджень є негативне відношення до досліджень ембріональних клітин, запліднення будь яким шляхом, окрім природного, та переривання вагітності.

До речі, представники Ватикану, засудили Нобелівський комітет за вручення премії у галузі медицини Роберту Едвардсу, який винайшов технологію екстракорпорального запліднення. Підтримав таку позицію Риму і Московський патріархат.

Як висновок, зауважу, що дитина, яка народилася, повинна мати рівні права не залежно від того, яким чином було дано їй життя.

